

Velfærdsministeriet

Dato: 23. januar 2008
Kontor: Analyse kt.
J.nr.: 2007-2414-116
Sagsbeh.: ims

Besvarelse af spørgsmål nr. 35 (Alm. del), som ikke-medlem af Folketingets Kommunaludvalg, Søren Pind, har stillet til velfærdsministeren den 21. december 2007

Spørgsmål 35:

"Vil ministeren give en redegørelse for grundlovsmedholdeligheden af § 6 i lov om kommunal indkomstskat, hvorefter kommunalbestyrelsen fastsætter udskrivningsprocenten med hvilken, der skal svares kommuneskat, når det antages, at grundlovens § 43 indeholder et klart delegationsforbud for så vidt angår skat?"

Svar:

Grundlovens § 43 har følgende ordlyd:

"Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov..."

Bestemmelsen i grundlovens § 43 indeholder et delegationsforbud, således at den udelukker lovgivningsmagten fra at delegere sin myndighed til at pålægge, forandre eller ophæve skatter.

§ 6 i lov om kommunal indkomstskat (lovbekendtgørelse nr. 725 af 26. juni 2006) har følgende ordlyd:

"Kommunal indkomstskat svares med en udskrivningsprocent, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for det pågældende kalenderår..."

Afgrænsningen af den skattepligtige personkreds og opgørelsen af den skattepligtige indkomst følger af reglerne i § 1 i lov om kommunal indkomstskat og i lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat) (lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005).

Forholdet mellem grundlovens § 43 og kommunale myndigheders adgang til at udskrive skat er behandlet flere steder i den statsretlige litteratur.

I forbindelse med omtalen af grundlovens § 43 anføres følgende af Jan Pedersen i Danmarks Riges Grundlov med kommentarer, red. af Henrik Zahle (2006), side 320:

"Delegationsforbuddet omfatter såvel statslige som kommunale skatter. Reglerne om kommunalt selvstyre i grl. § 82 giver dog specifik hjemmel til, at lov om kom-

munal indkomstskat i § 6 bemyndiger kommunalbestyrelsen til at fastsætte den årlige kommuneskatteprocent.”

Om forholdet mellem delegationsforbudet i grundlovens § 43 og de kommunale myndigheders adgang til at udskrive skatter anfører Henrik Zahle, Dansk forfatningsret I, Institutioner og regulering, 3. udgave (2001), side 375 f, bl.a. følgende:

”(…) Hvor afgrænsningen af den skattepligtige personkreds og opgørelsen af den skattepligtige indkomst er lovbestemt, er det ikke i strid med grl § 43 at overlade til kommunerne at fastsætte udskrivningsprocenten, se således lov om kommunal indkomstskat (...) § 6, hvorefter kommunal indkomstskat svares med den udskrivningsprocent, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for det pågældende år. (...)”

Der kan herudover henvises til bl.a. Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1973), side 207, og Peter Germer, Statsforfatningsret, 4. udgave (2007), side 107 f.

Som det fremgår, er det således i den statsretlige litteratur antaget, at grundlovens § 43 ikke er til hinder for, at kommunale myndigheder bemyndiges til at udskrive skatter, og det har i mangeårig lovgivningspraksis være ordningen, at kommuner – hvis ret til selvstyre fastlægges ved lov, jf. grundlovens § 82 – kan udskrive skatter.

I overensstemmelse hermed kan det ikke anses for uforeneligt med grundlovens § 43, at kommuner har bemyndigelse til at fastsætte udskrivningsprocenten i forbindelse med opkrævning af kommunale skatter.